

ANMELDELSE OK13 12. feb. 2020 | kl. 00:00

Corydon – manden uden fortrydelse

Af: Thorkild Thejsen

Ny bog fortæller om amokperioden 2012-15 og forsøger at tegne et portræt af manden bag skolereform, lov 409 og salget af Dong.

Fakta

Titel

Bjarne Corydon og nødvendighedens politik

Forfatter

Mikael Busch

Pris

180

Sider

218

Forlag

People's Press

"Jeg fortryder ikke Dong-sagen. Jeg fortryder ikke skattereformen eller selskabsskattelettelsen. Jeg fortryder bestemt ikke lærerkonflikten og folkeskolereformen".

Bjarne Corydon

Jeg må hellere begynde med en disclaimer: Jeg bryder mig på ingen måde om den politik, Bjarne Corydon førte som minister i Thorning-Schmidt-regeringen, og jeg anser det for evident, at langt, langt de fleste resultater af hans politiske handlinger har haft og har voldsomme negative konsekvenser for både skole og uddannelsessystemet. Ja, for hele samfundet.

For god ordens skyld må jeg tilføje, at jeg kun har mødt Corydon én gang i to timer, nemlig da jeg sammen med *Folkeskolens* redaktør interviewede ham i Finansministeriet. Han var veloplagt, hurtig i replikken og rigtig god til at pakke ubehageligheder ind som sund fornuft.

Bagefter oplevede jeg så også, hvordan det var at kommunikere med hans spindoktor, Nikolaj Sommer, som ville rette i manuskriptet, så ministerens mere positive udtalelser om lærerne blev til almindeligheder, og derefter forsøgte at forhindre, at hele interviewet blev offentliggjort.

Jeg begynder på denne måde for at fortælle, at jeg selv har oplevet, hvor svært det er at bide skeer med Bjarne Corydon og hans håndgangne. Og for at fortælle, at det ikke er, fordi jeg er fan af den konkurrencestatsbegeistrede politiker, at jeg ikke er vildt begejstret for bogen om ham.

"Bjarne Corydon og nødvendighedens politik" er ellers skrevet i et letløbende sprog med fine miljø- og stemningsbeskrivelser, og der er masser at gyse over i bogen, hvis man er uenig med Corydon eller ligefrem hader det, der er kommet ud af den "reform amok"-politik, som han og statsminister Helle Thorning har ansvaret for. Salget af store dele af Dong til Goldman Sachs og "normaliseringen" af folkeskolen og gymnasierne, der blev markedsført som "nødvendighedens politik", var skandaløs. Og skadevirkningerne, ja, ødelæggelserne, kan vanskeligt overvurderes. Det fremgår tydeligt af bogen.

Men der kommer ikke meget nyt frem, og efter læsningen er jeg ikke ret meget klogere på politikeren Corydon og heller ikke på personen Bjarne Corydon. Forfatteren kæmper ellers bravt med stoffet, men jeg forstår stadig ikke de tilsyneladende kortslutninger, der må være foregået mellem den unge venstreorienterede socialdemokrat og den finansminister, der omgående tilsluttede sig "de gængse regnemetoder" for derefter at nikke genkendende til Ove Kaj Pedersens diagnose af det, han kaldte konkurrencestaten. Corydon gjorde den til ledestjerne for regeringens politik, og næsten hurtigere end man kan sige Moderniseringsstyrelsen, katapulterede han derefter over i McKinsey for - indtil videre - at lande som administrerende direktør og chefredaktør på den liberale avis *Børsen*.

Bjarne Corydon har nægtet at medvirke i bogen, og tonen i afvisningen passer ikke med hans sædvanlige selvsikre og joviale facon. I stedet for blot at sige nej tak til bogens forfatter, Mikael Busch, svarer Corydon, at projektet minder ham "ærligt talt mest af alt om den form for aktivitet, typer som Rasmus Paludan markerer sig med".

Busch har ikke skrevet en traditionel biografi, men har valgt at koncentrere sig om nogle af de mest potente politiske begivenheder i årene 2011 til 2015 - perioden med "corydonisme" og "nødvendighedens politik".

Mikael Busch er gymnasielektor og medlem af Gymnasielærerforeningens hovedbestyrelse, så han kender uddannelsesområdet indefra. Det kan mærkes, og han har talt med ganske mange relevante kilder. Men med det forbehold, at jeg jo ikke ved, hvor de anonyme kilder hører til, savner jeg nogle stemmer. "De gode" er der, men "de onde" er nærmest fraværende.

I kapitlet om 2013-skolereform, lærerlockout og lov 409 bliver Anders Bondo Christensen selvfølgelig hørt. Men jeg mangler udtalelser fra KL's Michael Ziegler og daværende undervisningsminister Christine Antorini. Et interview med den dengang stærke økonomi- og indenrigsminister Margrethe Vestager kunne måske også have nuanceret beretningen.

Der er flere gode analyser i bogen, men nogle af de angivelige forklaringer læner sig op ad fantasifulde konspirationshistorier. Forfatteren lægger ganske vist sproglig afstand med formuleringer om, hvad "en vaskeægte konspirationsteoretiker" måske kunne "forestille sig", og at "det gådefulde forløb har givet anledning til alle håndte konspirationsteorier". Men han fortsætter så med: "Det er en udbredt forestilling, at Bjarne Corydons ...". Udbredte forestillinger siger altså ikke meget om de faktiske forhold.

Forfatteren skriver et sted, at noget "umiddelbart (kan) lyde ejendommeligt", og så bliver det jo spændende; man forventer en afklarende beretning. Men svaret er skuffende, at konspirationsteoretikere "hæfter sig ved en række sammenfald af personer, funktioner og institutioner", og fortsættelsen lyder: "Kan det ikke tænkes at have betydning, at ...".

Jo! Der kan tænkes så meget. Men det klarer jeg fint selv, det behøver jeg ikke læse en bog om. Det samme gælder, hvad "onde tunger" hævder om Corydon som forhandler og om en PET-rapport.

Kapitlet om DR's afsløring af mødet mellem regeringens og KL's top i november 2012 om forberedelserne til overenskomstforhandlingerne året efter er derimod fremragende. På grundlag af aktindsigt og interview med centrale personer dokumenteres det, hvordan spindoktor Sommer på vegne af Corydon klager til generaldirektøren over udsendelsen, som de finder "udokumenteret, unfair og tendentiøs". De klager også over en bestemt graverjournalist, og selv om DR's ledelse afviser det, påstår (rettet 14/2 kl. 12:40, red.) bogens forfatter, at journalisten bliver taget af sagen.

Kapitlet om 2013-resultatet for gymnasielærerne lykkes også langt hen ad vejen. Ambitionen er at modbevise "fortællingen om, at gymnasielærerne, i modsætning til folkeskolelærerne, frivilligt indgik overenskomst med Moderniseringsstyrelsen". Men undervejs gennem kapitlet forsvinder analysen næsten i en detaljeret beretning, som flere steder mere minder om et partsindlæg fra et hovedbestyrelsesmedlem i Gymnasiernes Lærerforening end en dokumentation af de faktiske forhold.

"Jeg er et realistisk og illusionsløst menneske", står der på bogens første side. Dette Corydon-citat indrammer ret godt Mikael Buschs beretning.

Kompagnistræde 34, 1208 Kbh K,
tlf 3369 6300, folkeskolen@folkeskolen.dk